

एतस्मात् उदाहरणम् प्रायज्ञे अननुदशब्दे दृश्यम् ।
अनुदकं लि० नास्ति उदकं यत् । “उदकशून्ये मरुदेशादौ
अप्यर्थे न० त० । अत्यज्जे पल्लवादी “उदन्वतीरनु-
दकाश्च या” इति ऋ० ७, ५, १, ४, उदकदानविशेषशून्ये
आह्वये “पुरोडाशमात्रा अनुदका” इति कात्या० १०,
५, ११, । “अनुदकाः प्रत्यवनेजनपरिषेचनादि वर्जिता”
इति तद्व्याख्या ।

अनुदग्रं न उदग्रतममस्य । ऋदौ अतोच्चे उच्चतामभिज्ञे च
नास्ति उदग्रोपपत्त्यात् ५ ब० । अत्युच्चते लि० ।

अनुदरं लि० न उदरं वस्यत्यर्थे न० ब० । अत्योदराशालिनि
क्षोदरे, “अनुदरा कथ्येति सि० कौ० स्त्रियां टाप् ।
अनुदर्शनं अनु+दृश्-ल्युट् । अनुचिन्तने, “जन्ममृत्युजराव्याधि-
दुःखदोषानुदर्शन”मिति गीता ।

अनुदात्तं न० न उदात्तः विरोधे न० त० । उदात्तस्वरभिन्ने
नीचैश्चरिते स्वरभेदे । स्वरस्य त्रिविधाः उदात्तः
अनुदात्तः स्वरित इति भेदात् तत्र “उच्चैरुदात्तः” “नीचै-
रनुदात्तः” “समाहारः स्वरित” इति च पा० । तात्त्वादिषु,
समानेषु स्थानेषुर्ध्वभागे निम्नोच्चोदात्तः, तत्रैव नीचभागे
निम्नोच्चोच्च अनुदात्तः । “तस्यादित उदात्तमर्धह्रस्वमिति”
पा० । यस्यादितोर्ध्वोच्चोदात्तमन्यमनुदात्तं तादृशः स्वरः
स्वरितः इति “अनुदात्तं पदमेकवर्णमिति” अथैव निघात
नीचादि संज्ञा उदात्तानुदात्तत्वादिकं स्वरवर्णस्यैव न तु
व्यञ्जनानां, यथोक्तम् शिवायाम् “उदात्तश्चानुदात्तश्च
स्वरितश्च स्वरस्त्वयः ह्रस्वोदीर्घः भुतश्चेति कालतोऽनियम-
स्त्वचोति” । “प्रत्ययप्रेरितोवायुर्ध्वोर्ध्वभागे प्रतिष्ठतोऽर्धं
निष्पादयति स उदात्तः । एवमधोनिम्नोच्चोच्चोदात्त इति”
शब्देन्दु० । “उदात्तानुदात्तस्वरितानां सन्निकर्षे एक
शब्दम्” इति आश्व० ऋक्षम् ।

अनुदारं न० न उदारः । अतिदाहभिन्ने, अमहति च ।
नास्ति उदारो वक्तात् ५ ब० । अतिमात्रदातरि, अति
महति च । अनुगतो दारान् अत्या० स० । दारानुगते ।
“यस्मिन् प्रसीदसि पुनः स भवत्युदारोऽनुदारश्चेति का०
प्र० । उदारत्वानुदारत्वयोरापाततो विरोधः । उदारत्वा-
नुगतदारत्वाभ्यां तत्परिहारः ।

अनुदितं पु० उद्+इण्+क्त ईपदर्थे न० ७ ब० । किरणमालेण
ईपदितमाल्यै प्रविरजितारके काशे । “उदितेऽनुदिते
चैवेति अनुः न० त० । उदितभिन्ने लि० । उद्-क्त
न० त० । अक्षयिते लि० ।

अनुदिनं अव्य० वीक्षार्थे अव्ययी० । प्रतिदिने “परावतः
खलु शिलाक्षणमात्रभोगो कामो भवेदनुदिनं वद कोऽत्र
हेतु” रित्युद्धटः । अनुदिवसादयोप्यत्र ।

अनुदृष्टिं स्त्री अनुगता अनुकूला वा दृष्टिः प्रा० स० । अनु-
गतदृष्टौ, अनुकूलदृष्टौ च । ब० । तथादृष्टिमिति लि० ।
तथाभूतस्त्रियाः अपत्यं कल्याण्योऽङ्क् इन्ङ्क् । आनु-
दृष्टिनेयः तदपत्ये पुंस्त्री० । अनुदृष्टेः पुंसोऽपत्यम् शुभ्रा०
ङ्क् । आनुदृष्टेयः तदपत्ये पुंस्त्री० ।

अनुदेशं पु० अनु+दिश-घञ् । यथाक्रमोच्चारणे, उपदेशे च
“यथासंख्यमनुदेशः समानामिति” पा० । अनुदिश्यते
कर्मणि घञ् । उपदेशे “अनुदेशाद्याः पुरोडाशेत्यादि”
कात्या० १८, ६, १५ ।

अनुद्देशं पु० न उद्देशः अभावात् न० त० । उद्देशभावे ।

अनुद्वतं लि० न उद्वतः विरोधे न० त० । विनयशुक्ले ।

अनुद्वरणं न० न उद्वरणम् अभावात् न० त० । उद्वाराभावे

अनुद्वारं पु० न उद्वारः अभावात् न० त० । उद्वाराभावे ।

न उद्वारः विभाज्यविशेषस्योत्थापनं यत् । विंशोद्वारशून्ये
विभागे लि० । “अनुद्वारोविभागः स्यादिति स्मृतिः ।

अनुद्वतं लि० न उद्वृतमुत्थापितम् । अनुत्थापिते “पयोऽनु-
द्वृतसारश्चेति” हविष्यविषये स्मृतिः ।

अनुद्धटं लि० न उद्धटः विरोधे न० त० । अप्रभुर्भे ऋदौ ।

अनुद्यमं पु० न उद्यमः अभावे न० त० । उद्यमाभावे । न०
ब० । उद्यमशून्ये लि० ।

अनुद्युतं न० अनु+द्यु-क्त । द्यूतस्य पश्चात् पुनर्द्युते । तद-
धिकृत्य कृतपन्थतयोक्तमनुद्युतपर्वं समापर्वणि दृश्यम् ।

अनुद्योगं पु० न उद्योगः अभावे, न० त० । उद्योगाभावे
ब० । उद्यमशून्ये लि० ।

अनुदुतं लि० अनु+दु-क्त । अनुगते “भृशुर्दौ राजसूतै-
रनुदुतमिति रघुः “अनुदुतः संयति येन केवलं बलस्य
यत्नः प्रयत्नं शीघ्रतामिति” भाषः । “अर्द्धमात्रं द्रुतं
चोयं द्रुतार्द्धमात्रानुदुतमित्युक्ते” मात्वाचल्यर्थभागकाशे ताल-
भेदे न० । [न० त० । तच्छून्ये लि० ।

अनुद्वाहं पु० न उद्वाहः अभावात् न० त० । विवाहाभावे
अनुद्विग्नं लि० न उद्विग्नः विरोधे न० त० । उद्विग्नभिन्ने
अव्याजलक्षिते ।

अनुद्देशं पु० न उद्देशः अभावात् न० त० । उद्देशभावे
न० ब० । तच्छून्ये लि० “अनुद्देशकरं वाक्यं सतां
स्वाभाविकं मतमिति” नीति० ।